Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 14ης Δεκεμβρίου 2017 *

«Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Πρόσληψη – Προκήρυξη διαγωνισμού EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Ιατροί για το Λουξεμβούργο – Αποκλεισμός από τις δοκιμασίες του κέντρου αξιολογήσεως – Περιορισμός της επιλογής της δεύτερης γλώσσας σε μικρό αριθμό επισήμων γλωσσών της Ένωσης – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Ευθύνη – Ηθική βλάβη»

Στην υπόθεση T-609/16,

PB, εκπροσωπούμενη από τον M. Velardo, δικηγόρο,

προσφεύγουσα- ενάγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον G. Gattinara και την L. Radu Bouyon,

καθής-εναγομένης,

με αντικείμενο προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Ιατροί για το Λουξεμβούργο και την Ίσπρα (τομέας: ιατροί για το Λουξεμβούργο) της 28ης Σεπτεμβρίου 2015, περί αποκλεισμού της προσφεύγουσας-ενάγουσας από τις δοκιμασίες επιλογής που διοργανώθηκαν στο κέντρο αξιολογήσεως της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (EPSO), και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας που η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Gervasoni (εισηγητή), πρόεδρο, L. Madise και R. da Silva Passos, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε, στις 7 Ιουλίου 2015, υποψηφιότητα στον διαγωνισμό EPSO/AD/309/15 (AD 11) (στο εξής: διαγωνισμός), ο οποίος συνιστά διαγωνισμό βάσει τίτλων και εξετάσεων με σκοπό την κατάρτιση πίνακα επιτυχόντων για την πρόσληψη ιατρών συμβούλων για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο Λουξεμβούργο (Λουξεμβούργο).

2 Στην προκήρυξη διαγωνισμού που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 4ης Ιουνίου 2015 (ΕΕ 2015, C 183 A, σ. 1, στο εξής: προκήρυξη διαγωνισμού), απαιτούνταν, για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό, μεταξύ άλλων, τα εξής:

– Πλήρεις πανεπιστημιακές σπουδές τουλάχιστον τεσσάρων ετών, πιστοποιούμενες από πτυχίο ιατρικής που αναγνωρίζ[εται] σε ένα από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

και

– τίτλος ιατρικής ειδικότητας που λαμβάνεται μετά το ως άνω πτυχίο.

[…]

– Τουλάχιστον 12 έτη επαγγελματικής πείρας που έχει αποκτηθεί μετά την απόκτηση του πτυχίου/τίτλου της ιατρικής σε έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους σχετικούς τομείς: […] επαγγελματική ιατρική, γενική ιατρική, παθολογία, τροπική ιατρική, εργονομία, ιατρικός έλεγχος των απουσιών λόγω ασθενείας, δημόσια υγεία, ψυχιατρική, επείγουσα ιατρική (μόνο για την Ίσπρα) ή ακτινοπροστασία».

3 Στο παράρτημα Ι της προκηρύξεως διαγωνισμού αναφερόταν ότι οι επιτυχόντες διοικητικοί υπάλληλοι θα επιφορτισθούν με τα καθήκοντα του ιατρού συμβούλου του οργάνου, δηλαδή:

– ιατρικές εξετάσεις του προσωπικού και των υποψηφίων,

– εξετάσεις και συμβουλές σχετικές με την υγεία στην εργασία,

– διοικητικές ιατρικές γνωματεύσεις,

– ιατρικός έλεγχος των απουσιών λόγω ασθένειας,

– εκστρατείες για την προαγωγή της υγείας,

– ακτινοπροστασία,

– συμμετοχή στις εργασίες διαφόρων φόρουμ (υγεία και ασφάλεια στην εργασία, αναπηρία, επιτροπή ανώτερων ιατρικών συμβούλων των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης),

– διαχείριση ομάδας,

– διατήρηση των επαφών με τους εξωτερικούς ιατρούς και τα νοσοκομεία στους τομείς της ειδικότητάς τους,

– διεκπεραίωση διοικητικών υποθέσεων και διαδικασιών.

4 Το παράρτημα ΙΙΙ της προκηρύξεως του διαγωνισμού, που φέρει τον τίτλο «Κριτήρια επιλογής», προέβλεπε, όσον αφορά το Λουξεμβούργο, ότι, κατά το πρώτο στάδιο του διαγωνισμού, δηλαδή κατά την επιλογή βάσει τίτλων, η εξεταστική επιτροπή θα λάβει κυρίως υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια:

– τουλάχιστον 5 έτη εισέτι εν εξελίξει επαγγελματικής πείρας στην επαγγελματική ιατρική·

– τουλάχιστον 3 έτη επαγγελματικής πείρας στον ιατρικό έλεγχο των απουσιών λόγω ασθένειας·

– τουλάχιστον 3 έτη επαγγελματικής πείρας στη γενική ιατρική·

– τουλάχιστον 3 έτη επαγγελματικής πείρας στην ακτινοπροστασία·

– τουλάχιστον 3 έτη επαγγελματικής πείρας στην παθολογία·

– τουλάχιστον 2 έτη επαγγελματικής πείρας στην εργονομία·

– τουλάχιστον 2 έτη επαγγελματικής πείρας στη δημόσια υγεία·

– τουλάχιστον 2 έτη επαγγελματικής πείρας στην ψυχιατρική·

– τουλάχιστον 2 έτη επαγγελματικής πείρας στην τροπική ιατρική·

– επαγγελματική πείρα όσον αφορά τον χειρισμό διοικητικών υποθέσεων και διαδικασιών σε ιατρικό περιβάλλον·

– επαγγελματική πείρα στη διαχείριση ιατρικής ομάδας·

– τουλάχιστον 3 έτη επαγγελματικής πείρας σε διεθνές ή πολυπολιτισμικό περιβάλλον σε έναν από τους ακόλουθους τομείς: επαγγελματική ιατρική, γενική ιατρική, παθολογία, τροπική ιατρική, εργονομία, ιατρικός έλεγχος των απουσιών λόγω ασθενείας, δημόσια υγεία, ψυχιατρική, ή ακτινοπροστασία·

– αποδεδειγμένη γνώση της αγγλικής ή της γαλλικής γλώσσας [ελάχιστο απαιτούμενο επίπεδο: B2 του κοινού ευρωπαϊκού πλαισίου αναφοράς για τις γλώσσες (CEFR)]·

– αποδεδειγμένη γνώση μίας ή περισσότερων από τις ακόλουθες γλώσσες: γερμανική ή ολλανδική γλώσσα [ελάχιστο απαιτούμενο επίπεδο: B2 του κοινού ευρωπαϊκού πλαισίου αναφοράς για τις γλώσσες (CEFR)].

5 Η προκήρυξη διαγωνισμού προέβλεπε ότι η επιλογή βάσει τίτλων πραγματοποιείται με βάση τις πληροφορίες τις οποίες παρέχουν οι υποψήφιοι στο σημείο «Αξιολογητής ταλέντου» του εντύπου της αιτήσεως υποψηφιότητας και ότι η εξεταστική επιτροπή αποδίδει σε κάθε κριτήριο επιλογής έναν συντελεστή σταθμίσεως (από 1 έως 3) και βαθμολογεί κάθε απάντηση των υποψηφίων με 0 έως 4 μονάδες, προκειμένου το άθροισμα των πολλαπλασιαζομένων με τον συντελεστή σταθμίσεως μονάδων να καταστήσει δυνατό τον εντοπισμό των υποψηφίων των οποίων τα χαρακτηριστικά προσιδιάζουν καλύτερα στα καθήκοντα που θα κληθούν να εκτελέσουν.

6 Υπό τον τίτλο «Όροι συμμετοχής στον διαγωνισμό» της προκηρύξεως διαγωνισμού, στο σημείο που επιγράφεται «Ειδικοί όροι: γλώσσες», προβλέπεται ως προϋπόθεση συμμετοχής στον διαγωνισμό, αφενός, όσον αφορά την κύρια γλώσσα (γλώσσα 1), γνώση τουλάχιστον επιπέδου C1 μίας από τις 24 επίσημες γλώσσες της Ένωσης και, αφετέρου, όσον αφορά τη δεύτερη γλώσσα (γλώσσα 2), γνώση τουλάχιστον επιπέδου B2 της γερμανικής, της αγγλικής ή της γαλλικής γλώσσας, η δε γλώσσα 2 πρέπει υποχρεωτικώς να είναι διαφορετική από τη γλώσσα 1. Υπό τον ίδιο τίτλο διευκρινίζεται ότι η δεύτερη γλώσσα που επιλέγεται πρέπει να είναι η γερμανική, η αγγλική ή η γαλλική γλώσσα και ότι

είναι απαραίτητο, προς το συμφέρον της υπηρεσίας, οι νεοπροσλαμβανόμενοι να είναι αμέσως σε θέση να εργάζονται και να επικοινωνούν αποτελεσματικά, στην καθημερινή τους εργασία, σε μία από τις γλώσσες αυτές, οι οποίες αποτελούν τις κύριες γλώσσες εργασίας των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.

7 Όπως προκύπτει από το έντυπο υποψηφιότητας η προσφεύγουσα-ενάγουσα, Ελληνίδα υπήκοος, επέλεξε ως κύρια γλώσσα την ελληνική, που είναι η μητρική της γλώσσα, και ως δεύτερη γλώσσα τη γερμανική, στην οποία συνέταξε την αίτηση υποψηφιότητάς της και την οποία δήλωσε ότι γνωρίζει στο ίδιο επίπεδο με την ελληνική γλώσσα, δηλαδή σε επίπεδο «C2 έμπειρος χρήστης».

8 Με έγγραφο της 23ης Σεπτεμβρίου 2015, η EPSO γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ότι πληρούσε τα κριτήρια συμμετοχής και ότι είχε γίνει δεκτή στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού, το οποίο αφορούσε την επιλογή βάσει τίτλων, δηλαδή τον «αξιολογητή ταλέντου».

9 Με απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2015 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η προσφεύγουσα-ενάγουσα ενημερώθηκε ότι η εξεταστική επιτροπή εξέτασε ενδελεχώς τις απαντήσεις τις οποίες είχε δώσει η προσφεύγουσα-ενάγουσα στις ερωτήσεις της ενότητας «αξιολογητής ταλέντου» και την βαθμολόγησε με 15 μονάδες, οι οποίες δεν επαρκούσαν για να κληθεί στο κέντρο αξιολογήσεως, δεδομένου ότι το απαιτούμενο ελάχιστο όριο για τη συμμετοχή στις δοκιμασίες του κέντρου αξιολογήσεως είχε οριστεί στις 18 μονάδες.

10 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 2ας Οκτωβρίου 2015, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε αίτηση επανεξετάσεως της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής.

11 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 23ης Δεκεμβρίου 2015, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ). Με την ένσταση αυτή, η προσφεύγουσα-ενάγουσα έβαλλε κατά του αριθμού των μονάδων με τις οποίες βαθμολογήθηκε από την εξεταστική επιτροπή, για τις απαντήσεις της σε τέσσερις ερωτήσεις της ενότητας «αξιολογητής ταλέντου» οι οποίες αφορούσαν τα κριτήρια της επαγγελματικής πείρας στην παθολογία, στον χειρισμό διοικητικών υποθέσεων και διαδικασιών σε ιατρικό περιβάλλον, στη διαχείριση ιατρικής ομάδας και της επαγγελματικής πείρας σε διεθνές ή πολυπολιτισμικό περιβάλλον. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα έβαλλε επίσης κατά του γεγονότος ότι δεν είχε τη δυνατότητα να συντάξει το έντυπο της υποψηφιότητάς της στη μητρική της γλώσσα, δηλαδή στην ελληνική.

12 Με έγγραφο της 1ης Φεβρουαρίου 2016, η EPSO απέρριψε την αίτηση επανεξετάσεως, ενημερώνοντας την προσφεύγουσα-ενάγουσα ότι η εξεταστική επιτροπή επιβεβαίωσε την απόφασή της να μην την συμπεριλάβει στον κατάλογο των υποψηφίων που κλήθηκαν στο κέντρο αξιολογήσεως.

13 Με έγγραφο της 25ης Απριλίου 2016, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή ενημέρωσε την προσφεύγουσα-ενάγουσα ότι απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που είχε υποβάλει (στο εξής: απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως). Με το έγγραφο αυτό, επισημάνθηκε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ότι δεν μπορούσε παραδεκτώς να προσβάλει, μετά την παρέλευση της τρίμηνης προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής, τους σχετικούς με το γλωσσικό καθεστώς όρους της υποψηφιότητάς της οι οποίοι ορίσθηκαν με την προκήρυξη διαγωνισμού και ότι η εξεταστική επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των απαντήσεων που έδωσε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στις ερωτήσεις της ενότητας «αξιολογητής ταλέντου».

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 4 Αυγούστου 2016, η προσφεύγουσα-ενάγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή, η οποία αρχικά πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως F-39/16. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2016/1192 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της

6ης Ιουλίου 2016, για τη μεταβίβαση στο Γενικό Δικαστήριο της αρμοδιότητας εκδικάσεως σε πρώτο βαθμό των διαφορών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των υπαλλήλων της (ΕΕ 2016, L 200, σ. 137), η υπό κρίση υπόθεση μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο στο στάδιο που βρισκόταν στις 31 Αυγούστου 2016. Η υπόθεση πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως T-609/16 και ανατέθηκε στο ένατο τμήμα.

15 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει ποσό 10 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

16 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα-ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του αιτήματος ακυρώσεως

17 Προς στήριξη του αιτήματός της περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

18 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει, δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, την έλλειψη νομιμότητας της προκηρύξεως διαγωνισμού υπό το πρίσμα του άρθρου 2 του κανονισμού 1 του Συμβουλίου, της 15ης Απριλίου 1958, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 14), όπως έχει τροποποιηθεί, καθώς και υπό το πρίσμα των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, όπως αυτές απορρέουν από το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 1δ του ΚΥΚ. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται, μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου, με τις οποίες αυτό αποφάνθηκε υπέρ της ελλείψεως νομιμότητας προκηρύξεως διαγωνισμού η οποία, όπως εν προκειμένω, περιόριζε τις γλώσσες επικοινωνίας μεταξύ των υποψηφίων και της EPSO στη γερμανική, την αγγλική και τη γαλλική γλώσσα (αποφάσεις της 24ης Σεπτεμβρίου 2015, Ιταλία και Ισπανία κατά Επιτροπής, T-124/13 και T-191/13, EU:T:2015:690, σκέψη 60· της 17ης Δεκεμβρίου 2015, Ιταλία κατά Επιτροπής, T-295/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:997, σκέψη 100· της 17ης Δεκεμβρίου 2015, Ιταλία κατά Επιτροπής, T-275/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:1000, σκέψη 44, και της 17ης Δεκεμβρίου 2015, Ιταλία κατά Επιτροπής, T-510/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:1001, σκέψη 50).

19 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι η εξεταστική επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση των απαντήσεων που έδωσε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στις ερωτήσεις 5a-5b, 10a-10b, 11a-11b και 12a-12b της ενότητας «Αξιολογητής ταλέντου» του εντύπου της υποψηφιότητάς της στον διαγωνισμό.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από ένσταση ελλείψεως νομιμότητας προβληθείσα κατά της προκηρύξεως διαγωνισμού

20 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα αμφισβητεί το επιχείρημα που περιλαμβάνεται στην απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως, σύμφωνα με το οποίο η αιτίαση που αφορά το γλωσσικό καθεστώς του διαγωνισμού έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη διότι έβαλλε άμεσα κατά της προκηρύξεως διαγωνισμού και διότι η τρίμηνη προθεσμία ασκήσεως προσφυγής κατά της εν λόγω προκηρύξεως είχε παρέλθει κατά την ημερομηνία υποβολής της διοικητικής ενστάσεως, δηλαδή στις 23 Δεκεμβρίου 2015.

21 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι, εν προκειμένω, η έλλειψη νομιμότητας της προκηρύξεως διαγωνισμού προβάλλεται κατ' ένσταση προς στήριξη της προσφυγής της κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι έχει έννομο συμφέρον να προβάλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας όσον αφορά το προβλεπόμενο από την προκήρυξη διαγωνισμού γλωσσικό καθεστώς στο μέτρο που η πιθανότητα να επιτευχθεί καλύτερη βαθμολογία στις δοκιμασίες είναι μεγαλύτερη όταν οι δοκιμασίες αυτές διεξάγονται στη μητρική γλώσσα του υποψηφίου ή στη γλώσσα την οποία αυτός ομιλεί εξίσου καλά. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα προσθέτει ότι απέκτησε βέβαιο έννομο συμφέρον να προσβάλει την προκήρυξη διαγωνισμού μόνον αφότου εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία παρήγαγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντά της μεταβάλλοντας τη νομική κατάστασή της.

22 Τέλος, επικαλούμενη μεταξύ άλλων την απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Glantenay κ.λπ. κατά Επιτροπής (F-23/12 και F-30/12, EU:F:2013:127, σκέψη 65), η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπογραμμίζει ότι η προσφυγή της βάλλει κατά του τρόπου διοργανώσεως του διαγωνισμού όσον αφορά το στάδιο του «αξιολογητή ταλέντου», όπως ο τρόπος αυτός ορίζεται στην προκήρυξη διαγωνισμού, και ότι, συναφώς, η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής είναι εκείνη που εξατομίκευσε τη νομική της κατάσταση και της παρέσχε τη δυνατότητα να γνωρίσει με βεβαιότητα πώς και σε ποιο βαθμό είχαν θιγεί τα συγκεκριμένα συμφέροντά της. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα καταλήγει έτσι στο συμπέρασμα ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, υφίσταται στενός σύνδεσμος μεταξύ της προσβαλλομένης αποφάσεως και του παράνομου χαρακτήρα του εν λόγω τρόπου διοργανώσεως ο οποίος αφορά το στάδιο του «αξιολογητή ταλέντου».

23 Η Επιτροπή εκτιμά ότι αυτός ο λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος στο σύνολό του. Συγκεκριμένα, η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προβάλλει η προσφεύγουσα-ενάγουσα πρέπει να ερμηνευθεί ως ευθεία αμφισβήτηση της νομιμότητας του παραρτήματος ΙΙ της προκηρύξεως διαγωνισμού, αμφισβήτηση η οποία είναι ανεξάρτητη από οποιαδήποτε απόφαση της εξεταστικής επιτροπής σχετικά με την προσφεύγουσα-ενάγουσα κατά τη διαδικασία του διαγωνισμού. Ωστόσο, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν άσκησε προσφυγή ούτε υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της προκηρύξεως διαγωνισμού εντός των προβλεπομένων από τον ΚΥΚ προθεσμιών.

24 Περαιτέρω, η Επιτροπή διατείνεται ότι, εν πάση περιπτώσει, για να κριθεί παραδεκτή η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας προκηρύξεως διαγωνισμού πρέπει ο υποψήφιος να αποδείξει ότι υφίσταται στενός σύνδεσμος μεταξύ του προβαλλόμενου παράνομου χαρακτήρα της προκηρύξεως διαγωνισμού και της αποφάσεως περί αποκλεισμού από τις δοκιμασίες. Στην υπό κρίση υπόθεση τέτοιος σύνδεσμος δεν υφίσταται, δεδομένου ότι το γλωσσικό καθεστώς του διαγωνισμού, κατά του οποίου βάλλει η προσφεύγουσα-ενάγουσα, δεν στηρίζεται στην προσβαλλόμενη απόφαση αλλά στην προκήρυξη διαγωνισμού. Η προσφυγή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στρέφεται κατά της προκηρύξεως διαγωνισμού και, βάσει του νέου αυτού χαρακτηρισμού της, να κηρυχθεί απαράδεκτη λόγω της παρελεύσεως της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής κατά της προκηρύξεως αυτής.

25 Συναφώς, πρέπει να εξεταστεί αν η προσφεύγουσα-ενάγουσα προσέβαλε προσηκόντως τις διατάξεις σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς της προκηρύξεως διαγωνισμού.

26 Κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο διαδικασίας προσλήψεως, που συνιστά πολύπλοκη διοικητική διαδικασία αποτελούμενη από διαδοχικές αποφάσεις, ο υποψήφιος σε διαγωνισμό μπορεί, όταν ασκεί προσφυγή κατά μεταγενέστερης πράξεως της διαδικασίας προσλήψεως, να προβάλλει την πλημμέλεια των προγενεστέρων πράξεων οι οποίες συνδέονται στενά με αυτή (βλ., συναφώς, απόφαση της 11ης Αυγούστου 1995, Επιτροπή κατά Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, σκέψη 17 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) και να επικαλεστεί, ειδικότερα, την έλλειψη νομιμότητας της προκηρύξεως διαγωνισμού κατ' εφαρμογήν της οποίας εξεδόθη η επίμαχη πράξη (βλ., συναφώς, απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2012, BA κατά Επιτροπής, F-29/11, EU:F:2012:172, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

27 Το γεγονός ότι ο προσφεύγων δεν προσέβαλε εμπρόθεσμα την προκήρυξη διαγωνισμού δεν τον εμποδίζει να επικαλεστεί πλημμέλειες που έλαβαν χώρα κατά τη διεξαγωγή του διαγωνισμού, ακόμη και όταν οι πλημμέλειες αυτές ανάγονται στο κείμενο της προκηρύξεως διαγωνισμού (βλ. απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2006, Giulietti κατά Επιτροπής, T-293/03, EU:T:2006:37, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Συγκεκριμένα, όπως ορθώς προβάλλει η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλούμενη τις αποφάσεις της 13ης Δεκεμβρίου 2012, Honnefelder κατά Επιτροπής (F-42/11, EU:F:2012:196, σκέψη 36), και της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Glantenay κ.λπ. κατά Επιτροπής (F-23/12 και F-30/12, EU:F:2013:127, σκέψη 65), ο προσφεύγων δικαιούται, σε περίπτωση ασκήσεως προσφυγής κατά της ατομικής αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του, να επικαλεσθεί πλημμέλειες αναφορικά με τον τρόπο διοργανώσεως του διαγωνισμού και τούτο χωρίς να μπορεί να του προσαφθεί ότι δεν υπέβαλε, εμπροθέσμως, διοικητική ένσταση ή δεν άσκησε, εμπροθέσμως, προσφυγή κατά της αποφάσεως με την οποία διευκρινίζεται ο τρόπος διοργανώσεως του διαγωνισμού (βλ., συναφώς, απόφαση της 11ης Αυγούστου 1995, Επιτροπή κατά Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, σκέψεις 17 έως 19).

28 Ειδικότερα, κατά τη νομολογία, η προσφυγή είναι παραδεκτή εφόσον ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από τον παράτυπο χαρακτήρα της προκηρύξεως διαγωνισμού, που δεν αμφισβητήθηκε εγκαίρως, αφορά την αιτιολογία της προσβαλλομένης ατομικής αποφάσεως. Συγκεκριμένα, ένας υποψήφιος διαγωνισμού δεν μπορεί να στερηθεί το δικαίωμά του να αμφισβητήσει, όσον αφορά το σύνολο των στοιχείων αυτών, περιλαμβανομένων και εκείνων που έχουν καθοριστεί στην προκήρυξη του διαγωνισμού, το βάσιμο της ατομικής αποφάσεως που εκδόθηκε ως προς αυτόν κατ' εφαρμογήν των όρων της προκηρύξεως αυτής, στο μέτρο που μόνον αυτή η εκτελεστική απόφαση εξατομικεύει τη νομική του κατάσταση και του παρέχει τη δυνατότητα να γνωρίζει με βεβαιότητα πώς και σε ποιο βαθμό θίγονται τα συγκεκριμένα συμφέροντά του (βλ. απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2006, Giulietti κατά Επιτροπής, T-293/03, EU:T:2006:37, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

29 Αντιθέτως, ελλείψει στενού συνδέσμου μεταξύ αυτής καθαυτήν της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως και του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από έλλειψη νομιμότητας της προκηρύξεως διαγωνισμού, η οποία δεν προσεβλήθη εμπροθέσμως, ο λόγος αυτός πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτος, κατ' εφαρμογήν των κανόνων δημοσίας τάξεως των σχετικών με την προθεσμία ασκήσεως προσφυγής από τους οποίους δεν είναι δυνατόν να υπάρξει παρέκκλιση, σε μια τέτοια περίπτωση, χωρίς να παραβιασθεί η αρχή της ασφάλειας δικαίου (απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2006, Giulietti κατά Επιτροπής, T-293/03, EU:T:2006:37, σκέψη 42· βλ. επίσης, συναφώς, απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2004, Falcone κατά Επιτροπής, T-207/02, EU:T:2004:315, σκέψη 22).

30 Με γνώμονα τα προεκτεθέντα πρέπει να εξακριβωθεί αν, εν προκειμένω, υφίσταται στενός σύνδεσμος μεταξύ της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως και του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από έλλειψη νομιμότητας της διατάξεως σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς που προβλέπει η προκήρυξη διαγωνισμού.

31 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, υπό τον τίτλο «Όροι συμμετοχής στον διαγωνισμό» της προκηρύξεως διαγωνισμού, απαιτείτο, ως όρος συμμετοχής στον διαγωνισμό, υπό τον τίτλο «Ειδικοί όροι: γλώσσες», αφενός, όσον αφορά την γλώσσα 1, ελάχιστο επίπεδο C1 σε μία από τις 24 επίσημες γλώσσες της Ένωσης και, αφετέρου, όσον αφορά τη γλώσσα 2, ελάχιστο επίπεδο B2 στη γερμανική,

αγγλική ή γαλλική γλώσσα, ενώ η γλώσσα 2 απαιτείτο υποχρεωτικώς να είναι διαφορετική από τη γλώσσα 1. Εξάλλου, υπό τον ίδιο τίτλο διευκρινιζόταν ότι «η δεύτερη γλώσσα που επιλέγεται [έπρεπε] να είναι η αγγλική, η γαλλική ή η γερμανική». Στο παράρτημα ΙΙ της προκηρύξεως διαγωνισμού αναφερόταν ότι οι γλώσσες αυτές είναι οι κύριες γλώσσες εργασίας των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και ότι, προς το συμφέρον της υπηρεσίας, οι νεοπροσλαμβανόμενοι πρέπει να είναι σε θέση να αναλάβουν καθήκοντα αμέσως και να επικοινωνούν αποτελεσματικά στην καθημερινή τους εργασία σε τουλάχιστον μία από τις γλώσσες αυτές. Το εν λόγω παράρτημα της προκηρύξεως διαγωνισμού παρέπεμπε στην απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752), και διευκρίνιζε ότι το έντυπο υποψηφιότητας πρέπει να συνταχθεί σε μία από τις γλώσσες αυτές. Επιπροσθέτως, στο ίδιο παράρτημα διευκρινιζόταν ότι η γλώσσα επικοινωνίας μεταξύ των υποψηφίων και του θεσμικού οργάνου, συμπεριλαμβανομένης της συντάξεως των αιτήσεων υποψηφιότητας, έπρεπε να είναι η γερμανική, η αγγλική ή η γαλλική.

32 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ουδόλως στηρίζεται σε στοιχεία που συνδέονται με το γλωσσικό καθεστώς του διαγωνισμού, αλλά μόνο στον ανεπαρκή αριθμό των μονάδων με τις οποίες βαθμολογήθηκαν οι απαντήσεις της προσφεύγουσας-ενάγουσας στην ενότητα «Αξιολογητής ταλέντου», σχετικά με την επαγγελματική πείρα της στον τομέα που αφορά ο διαγωνισμός.

33 Η παραπομπή, συναφώς, στη σκέψη 38 της αποφάσεως της 2ας Ιουλίου 2014, Da Cunha Almeida κατά Επιτροπής (F-5/13, EU:F:2014:176), δεν ασκεί επιρροή. Συγκεκριμένα, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή, ο προσφεύγων είχε έννομο συμφέρον να προβάλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του προβλεπόμενου από την προκήρυξη διαγωνισμού γλωσσικού καθεστώτος στο μέτρο που η πιθανότητα να επιτύχει καλύτερη βαθμολογία στις δοκιμασίες θα ήταν μεγαλύτερη αν οι δοκιμασίες αυτές είχαν διεξαχθεί στη μητρική του γλώσσα ή στη γλώσσα την οποία αυτός ομιλούσε εξίσου καλά. Ειδικότερα, ο προσφεύγων αμφισβήτησε την ανεπαρκή βαθμολογία που έλαβε στη δοκιμασία κατανοήσεως κειμένου στην οποία υποβλήθηκε στη δεύτερη γλώσσα επιλογής του. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το γλωσσικό καθεστώς του διαγωνισμού εισήγαγε δυσμενή διάκριση καθόσον η Επιτροπή είχε ευνοήσει τους υποψηφίους που είχαν μεγαλύτερη ευχέρεια σε μία από τις τρεις γλώσσες που μπορούσαν να επιλέξουν ως δεύτερη γλώσσα σε σχέση με τους λοιπούς υποψηφίους που διέθεταν, βεβαίως, τις απαιτούμενες από τον ΚΥΚ γλωσσικές γνώσεις, αλλά η γνώση τους όσον αφορά μία από τις γλώσσες του διαγωνισμού ήταν κατώτερη εκείνης που διέθεταν οι υποψήφιοι της πρώτης κατηγορίας.

34 Εντούτοις, εν προκειμένω, σε αντίθεση με την υπόθεση που προαναφέρθηκε στη σκέψη 33 ανωτέρω, από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η απόρριψη της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας-ενάγουσας οφείλεται, έστω και εν μέρει, σε τυχόν ανεπάρκειά της ως προς τη γνώση της γερμανικής γλώσσας, την οποία επέλεξε μεταξύ των προαναφερθεισών τριών γλωσσών για να συντάξει το έντυπο της υποψηφιότητάς της.

35 Συγκεκριμένα, αφενός, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν ισχυρίζεται ότι αντιμετώπισε δυσκολίες κατά τη σύνταξη του εντύπου της υποψηφιότητάς της στη γερμανική γλώσσα ή ακόμη ότι έλαβε βαθμολογία 15 μονάδων λόγω περιορισμών σχετικών με τη σύνταξη του εντύπου στη γλώσσα αυτή. Υποστηρίζει απλώς και μόνον ότι, κατά κανόνα, ένας υποψήφιος που δεν μπορεί να επιλέξει τη γλώσσα στην οποία θα συντάξει το έντυπο της υποψηφιότητάς του και υποχρεούται, όπως η ίδια, να χρησιμοποιήσει γλώσσα διαφορετική από τη μητρική του γλώσσα υφίσταται οπωσδήποτε δυσμενή διάκριση έναντι των υποψηφίων που έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν ελεύθερα μία από τις προβλεφθείσες στην προκήρυξη διαγωνισμού τρεις γλώσσες. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν διευκρινίζει με ποιο τρόπο, στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, η σύνταξη του εντύπου υποψηφιότητάς της στη γερμανική γλώσσα την έθεσε σε μειονεκτική θέση, αναφέροντας απλώς ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο οι προδήλως εσφαλμένες εκτιμήσεις της εξεταστικής επιτροπής να οφείλονται στην υποχρέωση να συντάξει το έντυπο υποψηφιότητάς της στη γερμανική

γλώσσα. Συναφώς, η Επιτροπή ορθώς επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα ουδέποτε απέδειξε, βάσει συγκεκριμένων στοιχείων, ότι, αν είχε συντάξει το έντυπο της υποψηφιότητάς της στην ελληνική γλώσσα, θα είχε τη δυνατότητα να κληθεί στις δοκιμασίες του κέντρου αξιολογήσεως.

36 Αφετέρου, όπως προκύπτει από την υποψηφιότητα της προσφεύγουσας-ενάγουσας και ειδικότερα από το τμήμα «Γλωσσικές γνώσεις» του εντύπου της υποψηφιότητας, το δηλωθέν επίπεδο γνώσεως της γερμανικής γλώσσας ήταν πολύ υψηλό, δηλαδή επίπεδο C2, το οποίο αντιστοιχεί σε «έμπειρο χρήστη». Επομένως η ίδια η προσφεύγουσα-ενάγουσα αναγνώρισε ότι είχε άριστη γνώση της γερμανικής γλώσσας. Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης, χωρίς να αντικρουστεί, ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα πραγματοποίησε τις πανεπιστημιακές σπουδές της στη Γερμανία και εργάστηκε για περισσότερα από δεκατέσσερα έτη στη χώρα αυτή. Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας-ενάγουσας κατά το οποίο η απόρριψη της υποψηφιότητάς της θα μπορούσε να είναι απόρροια της χρήσεως της γερμανικής, της αγγλικής και της γαλλικής γλώσσας για τη σύνταξη των εντύπων υποψηφιότητας, σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ της προκηρύξεως διαγωνισμού.

37 Συνεπώς, σύμφωνα με τις αρχές που επισημαίνει η προαναφερθείσα ανωτέρω, στις σκέψεις 26 έως 29, νομολογία, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται στενός σύνδεσμος μεταξύ της προβαλλόμενης ελλείψεως νομιμότητας της προκηρύξεως διαγωνισμού και της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

38 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να κριθεί απαράδεκτος.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η εξεταστική επιτροπή

39 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η βαθμολογία την οποία έλαβε από την εξεταστική επιτροπή στο πλαίσιο της ενότητας «αξιολογητής ταλέντου» είναι προδήλως εσφαλμένη και ότι, αν η εξεταστική επιτροπή είχε λάβει ορθώς υπόψη την επαγγελματική πείρα και τα προσόντα της, θα μπορούσε ευχερώς να συγκεντρώσει τον απαιτούμενο αριθμό των δεκαοκτώ μονάδων προκειμένου να γίνει δεκτή στις δοκιμασίες του κέντρου αξιολογήσεως.

40 Ειδικότερα από το δικόγραφο που κατέθεσε η προσφεύγουσα-ενάγουσα προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως περιέχει τέσσερις αιτιάσεις, εκ των οποίων η πρώτη αντλείται από μη συνεκτίμηση της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας-ενάγουσας στον τομέα της παθολογίας, η δεύτερη από μη συνεκτίμηση της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας-ενάγουσας στον χειρισμό διοικητικών υποθέσεων και διαδικασιών σε ιατρικό περιβάλλον, η τρίτη από μη συνεκτίμηση της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας-ενάγουσας στη διαχείριση ιατρικής ομάδας και, τέλος, η τέταρτη από μη συνεκτίμηση της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας-ενάγουσας σε διεθνές ή πολυπολιτισμικό περιβάλλον.

41 Η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι οι εκτιμήσεις των εξεταστικών επιτροπών διαγωνισμού, λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως της οποίας απολαύουν οι επιτροπές αυτές, μπορούν να θεωρηθούν ως προδήλως εσφαλμένες μόνο σε περίπτωση που ο προσφεύγων προσκομίσει στοιχεία ικανά να ανατρέψουν τον εύλογο χαρακτήρα τους. Εντούτοις, η προσφεύγουσα-ενάγουσα περιορίστηκε απλώς στο να εκθέσει την πεποίθησή της ως προς τον τρόπο με τον οποίο θα έπρεπε να αξιολογηθούν τα προσόντα της, πράγμα το οποίο δεν μπορεί να αποτελέσει επαρκές στοιχείο.

42 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού οφείλει να εξακριβώσει αν οι υποψήφιοι διαθέτουν τις γνώσεις και την επαγγελματική πείρα που απαιτούνται για τα σχετικά με την προς πλήρωση θέση καθήκοντα που αναφέρονται στην επίμαχη προκήρυξη διαγωνισμού. Η εξεταστική επιτροπή υποχρεούται επίσης να προβεί στη

συγκριτική εξέταση των γνώσεων και των ικανοτήτων των υποψηφίων προκειμένου να προκρίνει τους πλέον κατάλληλους σε συνάρτηση με τα προς άσκηση καθήκοντα (βλ. απόφαση της 24ης Απριλίου 2013, BX κατά Επιτροπής, F-88/11, EU:F:2013:51, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

43 Στο πλαίσιο αυτό, η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού υποχρεούται να φροντίζει να διατυπώνει τις εκτιμήσεις της επί όλων των εξεταζομένων υποψηφίων υπό συνθήκες ισότητας και αντικειμενικότητας και τα κριτήρια βαθμολογήσεως πρέπει να είναι ενιαία και να εφαρμόζονται με λογική συνοχή για όλους τους υποψηφίους (απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, Gioria κατά Επιτροπής, F-82/14, EU:F:2015:108, σκέψη 50).

44 Συναφώς, η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού διαθέτει διακριτική εξουσία κατά την εκτίμηση της προγενέστερης επαγγελματικής πείρας των υποψηφίων, όσον αφορά τόσο τη φύση και τη διάρκεια αυτής όσο και τη σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό στενή σχέση που μπορεί να έχει η πείρα αυτή με τις απαιτήσεις της προς πλήρωση θέσεως (αποφάσεις της 21ης Νοεμβρίου 2000, Carrasco Benítez κατά Επιτροπής, T-214/99, EU:T:2000:272, σκέψη 70· της 28ης Νοεμβρίου 2002, Pujals Gomis κατά Επιτροπής, T-332/01, EU:T:2002:289, σκέψη 40, και της 31ης Ιανουαρίου 2006, Giulietti κατά Επιτροπής, T-293/03, EU:T:2006:37, σκέψη 65).

45 Εξάλλου, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας ως προς την εκτίμηση της προγενέστερης επαγγελματικής πείρας των υποψηφίων, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση αν η εξεταστική επιτροπή κατά την άσκηση της διακριτικής εξουσίας της υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 13ης Δεκεμβρίου 1990, Gonzalez Holguera κατά Κοινοβουλίου, T-115/89, EU:T:1990:84, σκέψη 54, και της 11ης Φεβρουαρίου 1999, Mertens κατά Επιτροπής, T-244/97, EU:T:1999:27, σκέψη 44), η οποία αίρει τον εύλογο χαρακτήρα της αποφάσεώς της (απόφαση της 24ης Απριλίου 2013, Demeneix κατά Επιτροπής, F-96/12, EU:F:2013:52, σκέψη 45).

46 Πρέπει εξάλλου να επισημανθεί ότι, σύμφωνα με τη νομολογία (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 20ής Ιουνίου 1990, Burban κατά Κοινοβουλίου, T-133/89, EU:T:1990:36, σκέψεις 31 και 34, και της 28ης Νοεμβρίου 2002, Pujals Gomis κατά Επιτροπής, T-332/01, EU:T:2002:289, σκέψεις 41 έως 44), εναπόκειται στον προσφεύγοντα να παράσχει στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού όλες τις πληροφορίες και τα έγγραφα που κρίνει κατάλληλα για την εξέταση της υποψηφιότητάς του από την εν λόγω επιτροπή.

47 Έτσι, εν προκειμένω, στο σημείο 1.3 των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς (ΕΕ 2015, C 70 A, σ. 1, στο εξής: γενικοί κανόνες) επισημάνθηκε στους υποψήφιους το γεγονός ότι, προκειμένου να αποδείξουν ότι διαθέτουν την απαιτούμενη επαγγελματική πείρα, έπρεπε να προσκομίσουν δικαιολογητικά έγγραφα στα οποία να αναφέρονται, μεταξύ άλλων, η ημερομηνία ενάρξεως και λήξεως των παρεχομένων υπηρεσιών καθώς και η φύση των ασκούμενων καθηκόντων. Περαιτέρω, δυνάμει του εν λόγω σημείου 1.3, όσον αφορά τους ειδικούς όρους των διαγωνισμών ειδικοτήτων, διευκρινιζόταν ότι οι σπουδές, η επαγγελματική εκπαίδευση, οι περίοδοι δοκιμαστικής υπηρεσίας, οι περίοδοι πρακτικής ασκήσεως, η ερευνητική εργασία και η επαγγελματική πείρα έπρεπε να περιγράφονται λεπτομερώς στο έντυπο υποψηφιότητας και να συνοδεύονται από τα αντίστοιχα δικαιολογητικά έγγραφα. Βάσει των σημείων 2.1.4 και 2.1.7 των γενικών κανόνων, οι υποψήφιοι όφειλαν, προκειμένου η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού να έχει τη δυνατότητα να διαπιστώσει αν τα προσόντα τους ανταποκρίνονταν στους όρους συμμετοχής που έθετε η προκήρυξη διαγωνισμού, να συμπεριλάβουν πληροφορίες σχετικές με τους τίτλους σπουδών, την επαγγελματική πείρα, τους λόγους υποβολής της υποψηφιότητας και τις γνώσεις του υποψηφίου όσον αφορά τις γλώσσες της Ένωσης και να επισυνάψουν τα δικαιολογητικά έγγραφα στο έντυπο υποψηφιότητάς τους.

48 Κατά πάγια νομολογία, η μοναδική υποχρέωση της εξεταστικής επιτροπής, κατά την εκτίμηση της επαγγελματικής πείρας του υποψηφίου σε συνάρτηση με τις απαιτήσεις του διαγωνισμού, είναι να λάβει υπόψη τα στοιχεία και τα έγγραφα που προσκομίζει ο υποψήφιος αυτός προς στήριξη της

υποψηφιότητάς του. Η εν λόγω επιτροπή ουδόλως υποχρεούται να καλέσει τους υποψηφίους να της προσκομίσουν συμπληρωματικά στοιχεία (αποφάσεις της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, Jouhki κατά Επιτροπής, T-215/97, EU:T:1998:219, σκέψη 58, και της 28ης Νοεμβρίου 2002, Pujals Gomis κατά Επιτροπής, T-332/01, EU:T:2002:289, σκέψη 43) ή να ερευνήσει η ίδια αν ο ενδιαφερόμενος πληροί το σύνολο των όρων της προκηρύξεως του διαγωνισμού (απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2002, Pujals Gomis κατά Επιτροπής, T-332/01, EU:T:2002:289, σκέψη 43).

49 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω αρχών πρέπει να εξεταστεί το βάσιμο των αιτιάσεων της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

– Επί της πρώτης αιτιάσεως που αντλείται από μη συνεκτίμηση της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας-ενάγουσας στον τομέα της παθολογίας

50 Όσον αφορά την επαγγελματική πείρα της στον τομέα της παθολογίας, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι από τα αναγραφόμενα υπό τον τίτλο «Επαγγελματική πείρα» του τμήματος 5 του εντύπου υποψηφιότητάς της, το οποίο επιγράφεται «Αξιολογητής ταλέντου», προκύπτει ότι διέθετε επαγγελματική πείρα δεκατεσσάρων ετών περίπου στον τομέα της παθολογίας.

51 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το σημείο 6 του παραρτήματος ΙΙΙ της προκηρύξεως διαγωνισμού προέβλεπε τη βαθμολόγηση των υποψηφίων που μπορούσαν να αποδείξουν επαγγελματική πείρα τουλάχιστον τριών ετών στον τομέα της παθολογίας.

52 Η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε να μη βαθμολογήσει με καμία μονάδα την προσφεύγουσα-ενάγουσα ως προς τον τομέα αυτό, διότι, μεταξύ άλλων, η παρατεθείσα στο τμήμα 5 του εντύπου υποψηφιότητας επαγγελματική πείρα ταυτιζόταν με εκείνη του τμήματος 3 του εν λόγω εγγράφου σχετικά με την επαγγελματική πείρα στον τομέα της γενικής ιατρικής, για την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα βαθμολογήθηκε με τέσσερις μονάδες, δηλαδή με την υψηλότερη βαθμολογία. Εξάλλου, η εν λόγω επιτροπή διαπίστωσε ότι δεν είχαν παρασχεθεί επαρκή συμπληρωματικά στοιχεία από τα οποία θα μπορούσε να συναχθεί ότι επρόκειτο για διαφορετική επαγγελματική δραστηριότητα ασκηθείσα κατά το συγκεκριμένο διάστημα.

53 Πρέπει καταρχάς να επισημανθεί ότι, όπως προκύπτει από το έντυπο υποψηφιότητας, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν διαθέτει πείρα δεκατεσσάρων ετών στον τομέα της παθολογίας.

54 Συγκεκριμένα, από τον Σεπτέμβριο του 1998 έως τον Απρίλιο του 2005, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δηλώνει ότι εργάστηκε σε διάφορα νοσηλευτικά ιδρύματα ως «ειδικευόμενη στην παθολογία ιατρός». Εντούτοις, βάσει του στοιχείου αυτού και μόνον η εξεταστική επιτροπή δεν μπορούσε να θεωρήσει ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα απέδειξε ότι διέθετε επαγγελματική πείρα τουλάχιστον τριών ετών στην παθολογία. Ως εκ τούτου, από τις εν λόγω πληροφορίες δεν προκύπτει ότι, στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα-ενάγουσα άσκησε πλήρη καθήκοντα ιατρού παθολόγου όπως αυτά περιγράφονται στην προκήρυξη διαγωνισμού. Επομένως, η εξεταστική επιτροπή μπορούσε να εκτιμήσει ότι η εν λόγω περίοδος επαγγελματικής δραστηριότητας δεν μπορεί να θεωρηθεί ως περίοδος σχετικής επαγγελματικής πείρας.

55 Όσον αφορά το διάστημα μεταξύ Ιουνίου του 2004 και Ιουνίου του 2012, η προσφεύγουσα-ενάγουσα αναφέρει ότι κατείχε θέση «ιατρού επειγόντων περιστατικών/εφημερεύοντος ιατρού», «ιατρού καρδιολόγου» και «προϊστάμενου ιατρού». Δεν μπορεί να συναχθεί από τα στοιχεία αυτά ότι η επαγγελματική δραστηριότητα της προσφεύγουσας-ενάγουσας κατά το εν λόγω διάστημα σχετιζόταν με την απαιτούμενη από την προκήρυξη διαγωνισμού επαγγελματική πείρα στην παθολογία.

56 Συνεπώς, τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν καθιστούν δυνατή τη συνεκτίμηση του εν λόγω διαστήματος κατά τον υπολογισμό της διάρκειας της επαγγελματικής της πείρας όσον αφορά το σχετικό με την παθολογία τμήμα της υποψηφιότητας. Συγκεκριμένα, η

προσφεύγουσα-ενάγουσα απλώς και μόνο παραθέτει συνοπτικά το σύνολο της επαγγελματικής πείρας της ως ιατρού κατά τη διάρκεια των δεκατεσσάρων αυτών ετών χωρίς να εκθέτει λεπτομερώς στοιχεία τα οποία αφορούσαν, στο πλαίσιο της επαγγελματικής δραστηριότητάς της, όχι τη γενική ιατρική αλλά την παθολογία.

57 Επιβάλλεται επομένως η διαπίστωση ότι η εξεταστική επιτροπή ορθώς έκρινε ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν προσκόμισε επαρκή συμπληρωματικά στοιχεία από τα οποία θα μπορούσε να συναχθεί ότι η παρατεθείσα στο τμήμα 5 του εντύπου υποψηφιότητας επαγγελματική πείρα δεν ταυτιζόταν με την παρατεθείσα στο τμήμα 3 του εν λόγω εγγράφου.

58 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι η εξεταστική επιτροπή ορθώς αποφάνθηκε ότι δεν μπορούσε, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, να συνεκτιμήσει, σε δύο διαφορετικά τμήματα του εντύπου, την ίδια επαγγελματική δραστηριότητα που αφορούσε την ίδια χρονική περίοδο.

59 Συνάγεται, επομένως, το συμπέρασμα ότι η εξεταστική επιτροπή μπορούσε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, να κρίνει ότι η επαγγελματική πείρα της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν δικαιολογεί, πέραν της βαθμολογήσεώς της με τον μεγαλύτερο αριθμό μονάδων λόγω της επαγγελματικής πείρας στη γενική ιατρική, τη βαθμολόγησή της με επιπλέον μονάδες λόγω της επαγγελματικής της πείρας στην παθολογία.

60 Συνεπώς, η πρώτη αιτίαση του δεύτερου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

– Επί της δεύτερης αιτιάσεως που αντλείται από μη συνεκτίμηση της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας-ενάγουσας στον χειρισμό διοικητικών υποθέσεων και διαδικασιών σε ιατρικό περιβάλλον

61 Όσον αφορά το τμήμα 10 του εντύπου υποψηφιότητας και ειδικότερα την ενότητα «αξιολογητής ταλέντου», η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι η εξεταστική επιτροπή εσφαλμένως δεν συνεκτίμησε την επαγγελματική πείρα της στον χειρισμό διοικητικών υποθέσεων και διαδικασιών σε ιατρικό περιβάλλον.

62 Εισαγωγικά, υπενθυμίζεται ότι η τελευταία περίπτωση του παραρτήματος I και το σημείο 11 του παραρτήματος III της προκηρύξεως διαγωνισμού προβλέπουν τη βαθμολόγηση των υποψηφίων που αποδεικνύουν ότι διαθέτουν επαγγελματική πείρα στον χειρισμό διοικητικών υποθέσεων και διαδικασιών σε ιατρικό περιβάλλον.

63 Προς επίρρωση των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι από το τμήμα 10b του εντύπου της υποψηφιότητάς της προκύπτει ότι διαθέτει επαγγελματική πείρα πλέον των τεσσάρων ετών στον τομέα του χειρισμού διοικητικών υποθέσεων και διαδικασιών σε ιατρικό περιβάλλον.

64 Ωστόσο, από τον φάκελο της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν προκύπτει ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της υποψηφιότητάς της, αυτή διέθετε την κατάλληλη επαγγελματική πείρα.

65 Συγκεκριμένα, η αποκτηθείσα μεταξύ Ιουνίου του 2001 και Σεπτεμβρίου του 2006 πείρα στην οποία δίνει έμφαση, με το έντυπο υποψηφιότητας της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα, σχετικά με την εξειδίκευσή της στην παθολογία, την πείρα της στην επείγουσα ιατρική και στην καρδιολογία, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά την επαγγελματική πείρα που απαιτείται να διαθέτει η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

66 Πρέπει, εξάλλου, να τονιστεί ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα επισημαίνει στα δικόγραφά της ότι, όπως προκύπτει από το έντυπο υποψηφιότητάς της, εργάζεται ως αυτοτελώς απασχολούμενη ιατρός από το 2014 και, ως εκ τούτου, διαχειρίζεται η ίδια τις διοικητικές της υποθέσεις και διαδικασίες, ιδίως στο πλαίσιο των ετήσιων ιατρικών εξετάσεων για τους εργοδότες. Ωστόσο, οι διευκρινίσεις της

προσφεύγουσας-ενάγουσας, ως προς το σημείο αυτό, αναφέρουν μόνον απλά καθήκοντα που είναι συνυφασμένα με την κύρια δραστηριότητα στον τομέα της ιατρικής. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι μια τέτοια δραστηριότητα μπορεί να εμπίπτει στον τομέα τον οποίο αφορά η προκήρυξη διαγωνισμού, δεν παρέχει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα την απαιτούμενη επαγγελματική πείρα στον τομέα αυτό.

67 Περαιτέρω, ορθώς η Επιτροπή επισημαίνει ότι η επαγγελματική πείρα που παρατίθεται στο τμήμα 10 του εντύπου της υποψηφιότητας ταυτίζεται με εκείνη των τμημάτων 3 και 5 του εν λόγω εγγράφου, καθόσον αφορά την ίδια χρονική περίοδο και αποκτήθηκε στους ίδιους εργοδότες. Επομένως, η πείρα αυτή δεν μπορεί να προσμετρηθεί σε διαφορετικά τμήματα του εντύπου υποψηφιότητας.

68 Κατόπιν των ανωτέρω, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η εξεταστική επιτροπή μπορούσε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, να κρίνει ότι η επαγγελματική πείρα της προσφεύγουσας δεν αντιστοιχεί σε επαγγελματική πείρα συναφή με τον χειρισμό διοικητικών υποθέσεων και διαδικασιών σε ιατρικό περιβάλλον

69 Η δεύτερη αιτίαση του δεύτερου λόγου ακυρώσεως πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

– Επί της τρίτης αιτιάσεως που αντλείται από μη συνεκτίμηση της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας-ενάγουσας στη διαχείριση ιατρικής ομάδας

70 Όσον αφορά το τμήμα 11 του εντύπου της υποψηφιότητας και ειδικότερα την ενότητα του «αξιολογητή ταλέντου», η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπογραμμίζει ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της υποψηφιότητάς της, διέθετε επαγγελματική πείρα τεσσάρων ετών στη διαχείριση ιατρικής ομάδας.

71 Εισαγωγικά υπενθυμίζεται ότι η ένατη περίπτωση του παραρτήματος I και το σημείο 12 του παραρτήματος III της προκηρύξεως διαγωνισμού προβλέπουν τη βαθμολόγηση των υποψηφίων που αποδεικνύουν ότι διαθέτουν επαγγελματική πείρα στη διαχείριση ιατρικής ομάδας.

72 Η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε να μη βαθμολογήσει με καμία μονάδα την προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω του ότι στο έντυπο υποψηφιότητάς της δεν αναφέρονταν επαρκείς λεπτομέρειες και, κυρίως, διότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία σχετικά με τον ρόλο που επιτελούσε, τα καθήκοντά της και τα πρόσωπα τα οποία καθοδηγούσε.

73 Ωστόσο, όπως σαφώς προκύπτει από το έντυπο υποψηφιότητας της προσφεύγουσα-ενάγουσας, η απάντησή της στο συγκεκριμένο τμήμα περιείχε τις διευκρινίσεις που καθιστούν δυνατή την απόδειξη ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα διέθετε επαγγελματική πείρα στη διαχείριση ιατρικής ομάδας. Αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ανέφερε στο τμήμα αυτό τον ρόλο που επιτελούσε, τα καθήκοντά της και τα πρόσωπα τα οποία καθοδηγούσε.

74 Συγκεκριμένα, πρώτον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα διευκρίνισε ότι κατείχε θέση Funktionsoberärztin από τον Μάρτιο του 2008 έως τον Ιούνιο του 2012 στην Klinikum Mutterhaus der Borromäerinnen (νοσηλευτικό ίδρυμα της Αδελφότητας του Αγίου Καρόλου Μπορομέο) της Trier (Γερμανία), δηλαδή θέση ειδικών καθηκόντων στο εν λόγω νοσηλευτικό ίδρυμα. Δεύτερον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα περιέγραψε τα καθήκοντά της αναφέροντας ότι, στο εν λόγω νοσοκομείο, διηύθυνε το τμήμα καρδιακών βηματοδοτών και απασχολήθηκε για έξι μήνες στο ογκολογικό τμήμα. Τρίτον, με την απάντησή της διευκρίνισε την ιδιότητα των προσώπων τα οποία καθοδηγούσε, δηλαδή τους «ειδικευόμενους ιατρούς».

75 Όσον αφορά τη θέση της Funktionsoberärztin, την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα κατείχε από τον Μάρτιο του 2008 έως τον Ιούνιο του 2012, και την οποία περιγράφει ως θέση «προϊσταμένης ιατρού», η Επιτροπή, στο υπόμνημα ανταπαντήσεως, υποστηρίζει, παραπέμποντας σε άρθρο της γερμανικής θεωρίας, ότι ο όρος Funktionsoberärztin δεν έχει την έννοια της «προϊσταμένης ιατρού» και ότι δεν

υφίσταται ακριβής περιγραφή των καθηκόντων που εκτελεί μία Funktionsoberärztin στα γερμανικά νοσοκομεία. Ωστόσο, όπως προκύπτει από την ανάγνωση του άρθρου που προσκόμισε η Επιτροπή, μια τέτοια θέση μπορεί να οριστεί με δύο τρόπους. Αφενός, η Funktionsoberärztin μπορεί να επιτελεί ρόλο συμβούλου υπό την εποπτεία εμπειρότερων ιατρών. Αφετέρου, σε ορισμένα γερμανικά νοσοκομεία, η αρμοδιότητα της Funktionsoberärztin μπορεί να αντιστοιχεί στην αρμοδιότητα του «ανώτερου ιατρού» με όλα τα καθήκοντα που συνοδεύουν τον τίτλο αυτό. Πάντως, όπως προκύπτει από τις απαντήσεις της προσφεύγουσας-ενάγουσας, στη συγκεκριμένη περίπτωση, αυτή μάλλον εντάσσεται στη δεύτερη κατηγορία, δηλαδή του ιατρού με την αρμοδιότητα, αν όχι του «προϊσταμένου», τουλάχιστον του υπεύθυνου ομάδας ή του επιφορτισμένου με ειδικά καθήκοντα ιατρού.

76 Συνεπώς, η επαγγελματική δραστηριότητα που ασκούσε η προσφεύγουσα-ενάγουσα κατά τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο αντιστοιχεί στο είδος της επαγγελματικής πείρας που ζητείται στο πλαίσιο του διαγωνισμού. Συγκεκριμένα, τα στοιχεία αυτά καταδεικνύουν ότι, στην περίπτωση αυτή, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ασκούσε καθήκοντα διαχειρίσεως ιατρικής ομάδας όπως αυτά που περιγράφονται στην εν λόγω προκήρυξη. Εξάλλου η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα επέβλεπε ειδικευόμενους ιατρούς, ή ότι διηύθυνε το τμήμα καρδιακών βηματοδοτών, αλλά αμφισβητεί μόνο την έννοια του τίτλου της θέσεως που κατείχε. Περαιτέρω, ούτε η εξεταστική επιτροπή ούτε η EPSO, αλλά ούτε και Επιτροπή αμφισβήτησαν τον ίδιο τον ορισμό της Funktionsoberärztin στην απάντηση στην αίτηση επανεξετάσεως, στην απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως και στο υπόμνημα αντικρούσεως.

77 Επομένως, διαπιστώνεται ότι η εκτίμηση εκ μέρους της εξεταστικής επιτροπής των απαντήσεων της προσφεύγουσας-ενάγουσας στην ερώτηση 11 της ενότητας «αξιολογητής ταλέντου» ενέχει πρόδηλη πλάνη.

78 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η τρίτη αιτίαση του δεύτερου λόγου ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτή.

– Επί της τέταρτης αιτιάσεως που αντλείται από μη συνεκτίμηση της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας-ενάγουσας σε διεθνές ή πολυπολιτισμικό περιβάλλον

79 Όσον αφορά το τμήμα 12 του εντύπου υποψηφιότητας και ειδικότερα την ενότητα «αξιολογητής ταλέντου», η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπογραμμίζει ότι, κατά την υποβολή της υποψηφιότητάς της, διέθετε επαγγελματική πείρα τουλάχιστον τριών ετών σε διεθνές ή πολυπολιτισμικό περιβάλλον.

80 Εισαγωγικά, πρέπει να διευκρινιστεί ότι το σημείο 13 του παραρτήματος ΙΙΙ της προκηρύξεως διαγωνισμού προέβλεπε τη βαθμολόγηση των υποψηφίων που μπορούν να αποδείξουν επαγγελματική πείρα τουλάχιστον τριών ετών σε διεθνές ή πολυπολιτισμικό περιβάλλον σε έναν από του ακόλουθους τομείς: επαγγελματική ιατρική, γενική ιατρική, παθολογία, τροπική ιατρική, εργονομία, ιατρικός έλεγχος των απουσιών λόγω ασθενείας, δημόσια υγεία, ψυχιατρική ή ακτινοπροστασία.

81 Η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε να μη βαθμολογήσει με καμία μονάδα την προσφεύγουσα-ενάγουσα διότι, όπως προέκυπτε από το έντυπο υποψηφιότητάς της, αυτή είχε εργαστεί σε περιβάλλον όπου επικρατεί μία μόνο γλώσσα (η γερμανική), γεγονός που δεν μπορεί να θεωρηθεί ως σχετική πείρα.

82 Από το έντυπο υποψηφιότητας της προσφεύγουσας-ενάγουσας συνάγεται ότι αυτή κατείχε θέση εφημερεύοντος ιατρού, ιατρού επειγόντων περιστατικών και ιατρού ειδικευόμενου στην παθολογία σε πολλά γερμανικά νοσηλευτικά ιδρύματα, μεταξύ άλλων στο τμήμα επειγόντων περιστατικών της Trier, στο πανεπιστημιακό νοσοκομείο του Mannheim (Γερμανία) ή επίσης στον γερμανικό Ερυθρό Σταυρό. Εξάλλου, η προσφεύγουσα-ενάγουσα διευκρινίζει ότι, «κατά την εξειδίκευσή της στην παθολογία η οποία πραγματοποιήθηκε σε νοσοκομεία στη Γερμανία, εργάστηκε σε διεθνές και πολυπολιτισμικό περιβάλλον».

83 Τα στοιχεία αυτά δεν δικαιολογούν το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα μπορεί να ισχυριστεί ότι η επαγγελματική δραστηριότητά της κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα συνιστά επαγγελματική πείρα σε διεθνές ή πολυπολιτισμικό περιβάλλον.

84 Μολονότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα επισημαίνει, στο σημείο 52 του δικογράφου της προσφυγής-αγωγής, ότι κατά τα έτη που εργάστηκε σε νοσηλευτικά ιδρύματα στη Γερμανία εργαζόταν στο πλαίσιο διεθνών και πολυπολιτισμικών ιατρικών ομάδων, εντούτοις τα στοιχεία αυτά δεν περιλαμβάνονται στο έντυπο υποψηφιότητάς της. Εξάλλου, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η πανεπιστημιακή εκπαίδευση και η επαγγελματική πείρα της προσφεύγουσας-ενάγουσας στη Γερμανία συνιστούν πείρα σε πολυπολιτισμικό περιβάλλον λόγω της ελληνικής καταγωγής της, η συνεκτίμηση της πείρας αυτής δεν επιτρέπει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα να ισχυριστεί ότι διαθέτει επαρκή, στο πλαίσιο του εν λόγω διαγωνισμού, επαγγελματική πείρα σε διεθνές περιβάλλον. Όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, η πείρα των υποψηφίων που αποκτήθηκε σε εθνικά νοσηλευτικά ιδρύματα δεν μπορεί να συνεκτιμηθεί, καθόσον ένα νοσοκομείο δεν αποτελεί διεθνές και πολυπολιτισμικό περιβάλλον εργασίας. Εν πάση περιπτώσει, αν η προσφεύγουσα-ενάγουσα είχε εργαστεί σε διεθνές περιβάλλον κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα, θα έπρεπε να επικαλεστεί την πείρα αυτή στο έντυπο υποψηφιότητάς της.

85 Όσον αφορά τη χρονική περίοδο εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας στο Νοσοκομειακό Κέντρο του Λουξεμβούργου, η εξεταστική επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως μη συνυπολογίζοντας την πείρα αυτή, καθόσον δεν έγινε μνεία της εν λόγω δραστηριότητας στην απάντηση στην ερώτηση 12 της ενότητας «αξιολογητής ταλέντου». Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με τη νομολογία (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 20ής Ιουνίου 1990, Burban κατά Κοινοβουλίου, T-133/89, EU:T:1990:36, σκέψεις 31 και 34, και της 28ης Νοεμβρίου 2002, Pujals Gomis κατά Επιτροπής, T-332/01, EU:T:2002:289, σκέψεις 41 έως 44), εναπόκειται στον υποψήφιο διαγωνισμού να παράσχει στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού όλες τις πληροφορίες και τα έγγραφα που κρίνει κατάλληλα για την εξέταση της υποψηφιότητάς του. Εξάλλου, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, στο σημείο 2.4 των γενικών κανόνων επισημάνθηκε στους υποψηφίους ότι «η επιλογή […] πραγματοποιείται αποκλειστικά με βάση τις απαντήσεις σε συγκεκριμένες ερωτήσεις στο σημείο “αξιολογητής ταλέντου” της ηλεκτρονικής αίτησης υποψηφιότητας». Επομένως, βάσει των ανωτέρω στοιχείων, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί την αποκτηθείσα στο Λουξεμβούργο πείρα της ως χρονική περίοδο επαγγελματικής πείρας σε διεθνές ή πολυπολιτισμικό περιβάλλον προκειμένου να αμφισβητήσει την εκτίμηση της εξεταστικής επιτροπής.

86 Πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η εξεταστική επιτροπή μπορούσε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, να κρίνει ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν διέθετε επαγγελματική πείρα σε διεθνές ή πολυπολιτισμικό περιβάλλον κατά τα προβλεπόμενα στην προκήρυξη διαγωνισμού.

87 Ως εκ τούτου, η τέταρτη αιτίαση του δεύτερου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

88 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, όπως καταδεικνύει η εξέταση της τρίτης αιτιάσεως, η εκτίμηση της εξεταστικής επιτροπής σχετικά με τις απαντήσεις της προσφεύγουσας-ενάγουσας στην ερώτηση 11 της ενότητας «αξιολογητής ταλέντου» ενέχει πρόδηλη πλάνη. Μια τέτοια πλάνη, η οποία αφορούσε τμήμα της υποψηφιότητας για το οποίο οι υποψήφιοι μπορούσαν να λάβουν 8 μονάδες κατ’ ανώτατο όριο, μπορούσε να στρεβλώσει τη συνολική εκτίμηση της εξεταστικής επιτροπής σχετικά με την επαγγελματική πείρα της προσφεύγουσας-ενάγουσας, η οποία αποτυπώνεται στην τελική βαθμολογία που έλαβε η προσφεύγουσα-ενάγουσα για το σύνολο των ερωτήσεων που τέθηκαν στο πλαίσιο αυτό. Συγκεκριμένα, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο, ελλείψει της εν λόγω πλάνης, η προσφεύγουσα-ενάγουσα να επιτύγχανε το ελάχιστο όριο των 18 μονάδων το οποίο θα της επέτρεπε να κληθεί να συμμετάσχει στις λοιπές δοκιμασίες του διαγωνισμού.

89 Επομένως, πρέπει, κατά τούτο, να γίνει δεκτός ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

Επί του αιτήματος αποζημιώσεως

90 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να υποχρεώσει την Επιτροπή να της καταβάλει ποσό 10 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που εκτιμά ότι υπέστη. Η Επιτροπή αντιτείνει ότι, ελλείψει παρανόμου χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως, το αίτημα αυτό πρέπει να απορριφθεί. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η απόφαση αυτή είναι παράνομη, η ακύρωσή της αρκεί για να ικανοποιηθεί η προβαλλόμενη ηθική βλάβη.

91 Υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η ακύρωση μιας παράνομης πράξεως μπορεί να συνιστά, αυτή καθαυτή, πρόσφορη και, κατ' αρχήν, επαρκή ικανοποίηση κάθε ηθικής βλάβης που τυχόν προκάλεσε η εν λόγω πράξη (απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2004, Montalto κατά Συμβουλίου, T-116/03, EU:T:2004:325, σκέψη 127· βλ. επίσης, συναφώς, απόφαση της 9ης Ιουλίου 1987, Hochbaum και Rawes κατά Επιτροπής, 44/85, 77/85, 294/85 και 295/85, EU:C:1987:348, σκέψη 22).

92 Ωστόσο, η ακύρωση παράνομης πράξεως δεν δύναται να αποτελέσει, αυτή καθεαυτή, πρόσφορη ικανοποίηση όταν, αφενός, η προσβαλλόμενη πράξη περιέχει ρητώς αρνητική κρίση για τις ικανότητες του προσφεύγοντος-ενάγοντος δυνάμενη να τον θίξει (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 7ης Φεβρουαρίου 1990, Culin κατά Επιτροπής, C-343/87, EU:C:1990:49, σκέψεις 27 έως 29· της 23ης Μαρτίου 2000, Rudolph κατά Επιτροπής, T-197/98, EU:T:2000:86, σκέψη 98, και της 13ης Δεκεμβρίου 2005, Cwik κατά Επιτροπής, T-155/03, T-157/03 και T-331/03, EU:T:2005:447, σκέψεις 205 και 206) και, αφετέρου, ο προσφεύγων-ενάγων αποδεικνύει ότι υπέστη ηθική βλάβη η οποία είναι δυνατό να διαχωριστεί από την παρανομία που δικαιολογεί την ακύρωση και δεν μπορεί να επανορθωθεί πλήρως με την ακύρωση αυτή (αποφάσεις της 6ης Ιουνίου 2006, Girardot κατά Επιτροπής, T-10/02, EU:T:2006:148, σκέψη 131, και της 19ης Νοεμβρίου 2009, Μιχαήλ κατά Επιτροπής, T-49/08 P, EU:T:2009:456, σκέψη 88).

93 Συνεπώς, πρέπει, αφενός, να εξεταστεί αν, εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει αρνητική κρίση δυνάμενη να θίξει την προσφεύγουσα-ενάγουσα.

94 Πρώτον, όσον αφορά το τμήμα 5 του εντύπου υποψηφιότητας, σχετικά με την επαγγελματική πείρα της προσφεύγουσας-ενάγουσας στην παθολογία, η εξεταστική επιτροπή επισήμανε ότι «η ίδια επαγγελματική πείρα δεν μπορ[ούσε] να προσμετρηθεί δύο φορές». Δεύτερον, όσον αφορά το τμήμα 10 του εν λόγω εγγράφου, σχετικά με την επαγγελματική πείρα της προσφεύγουσας-ενάγουσας στον χειρισμό διοικητικών υποθέσεων και διαδικασιών σε ιατρικό περιβάλλον, η εξεταστική επιτροπή διευκρίνισε ότι «δεν είχαν παρασχεθεί αρκετά στοιχεία ώστε να δύναται […] να συναγάγει ότι επρόκειτο για διαφορετική επαγγελματική δραστηριότητα ασκηθείσα κατά την εν λόγω χρονική περίοδο». Τρίτον, όσον αφορά το τμήμα 11 του εν λόγω εγγράφου, η εξεταστική επιτροπή επισήμανε ότι «τα στοιχεία δεν ήταν αρκούντως λεπτομερή». Τέλος, τέταρτον, όσον αφορά το τμήμα 12 του εν λόγω εγγράφου, η εξεταστική επιτροπή εκτίμησε ότι «η εργασία σε περιβάλλον όπου επικρατεί μία μόνο γλώσσα (η γερμανική) δεν μπορούσε να θεωρηθεί σχετική πείρα».

95 Έτσι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η βαθμολογία της εξεταστικής επιτροπής μπορούσε να προκαλέσει αίσθημα αδικίας στην προσφεύγουσα-ενάγουσα, η απόφαση της επιτροπής αυτής δεν περιέχει κανενός είδους αρνητική κρίση ικανή να την πληγώσει ή να θίξει τη φήμη της.

96 Συνεπώς, οι εκτιμήσεις αυτές δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ρητώς αρνητικές κρίσεις κατά την έννοια της παρατιθέμενης στη σκέψη 92 νομολογίας.

97 Αφετέρου, όσον αφορά την ύπαρξη ηθικής βλάβης η οποία είναι δυνατό να διαχωριστεί από την πράξη που δικαιολογεί την ακύρωση, διαπιστώνεται ότι η ηθική βλάβη που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα προκύπτει άμεσα από τον παράτυπο αποκλεισμό της από τον διαγωνισμό. Πρόκειται για άμεση συνέπεια της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η εξεταστική επιτροπή και δεν συνιστά βλάβη η οποία είναι δυνατό να διαχωριστεί από την παρανομία που

δικαιολογεί την ακύρωση. Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν προσκομίζει κανένα συγκεκριμένο στοιχείο δυνάμενο να αποδείξει ότι η βλάβη αυτή μπορεί να διαχωριστεί από την εν λόγω παρανομία.

98 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι κάθε ηθική βλάβη που ενδέχεται να υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω του παράνομου χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως ικανοποιήθηκε προσηκόντως και επαρκώς με την ακύρωσή της.

99 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το αίτημα αποζημιώσεως πρέπει να απορριφθεί.

100 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η προσφυγή-αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή κατά το μέρος που αποσκοπεί στην ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως και να απορριφθεί κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

101 Δυνάμει του άρθρου 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δυνάμει της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου, όταν οι ηττηθέντες διάδικοι είναι περισσότεροι του ενός, το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει για την κατανομή των δικαστικών εξόδων.

102 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε ως προς το ουσιώδες μέρος των αιτημάτων της, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2015 με την οποία η εξεταστική επιτροπή του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Ιατροί για το Λουξεμβούργο και την Ίσπρα (τομέας: ιατροί για το Λουξεμβούργο) απέκλεισε την PB από τις δοκιμασίες επιλογής που διοργανώθηκαν στο κέντρο αξιολογήσεως της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (EPSO).

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή.

3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Gervasoni Madise da Silva Passos

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Δεκεμβρίου 2017.

(υπογραφές)